
Wat na Carnaval?

De wereld lijkt veranderd. Misschien onbewust hadden we het gevoel dat er voor elk probleem of crisis wel een oplossing was. Door de aaneenschakeling van crises en het alomvattende klimaatprobleem hebben we geleerd dat afwachten en achterover leunen geen optie meer is.

Carnaval gaat nu wel door maar met een gevoel dat het mij overkomt en dat het ook anders is. De lente kondigt zich al aan maar de vroege bloei van de gele Kornoelje roept ook vragen en twijfels op.

Het is natuurlijk een gevoel maar de redenen voorzo'n gevoel liggen voor het oprapen. Ons zelfvertrouwen heeft een forse deuk opgelopen en we staan vaker stil bij wat we dachten dat normaal of vanzelfsprekend is. Ik bespeur ook in de politiek neiging tot inkeer. Er is minder loze luidruchtigheid en verschillende politieke partijen schrijven aan een nieuw partijprogramma. Kennelijk er is toch wat veranderd.

In de periode voor Pasen vanaf vastenavond is het traditie dat we ruimte maken voor bezinning. Dat wordt vaak gekoppeld aan 'vasten'. Het vasten is tegenwoordig -als het nog gepraktiseerd wordt- vooral "ikgericht" want het gaat om persoonlijke gezondheidsdoelen of om het streven naar minder afhankelijkheid van genotmiddelen. Daar is niet zoveel mis mee maar het voldoet in onze tijd niet meer. Gelet op de situatie waarin we nu verkeren is alom de overtuiging ontstaan dat er meer verandering nodig is. Hoe en wat is minder gemakkelijk vast te stellen en hangt af van ieders situatie. Toch hebben velen er al een begin mee gemaakt.

Als we ruimte maken voor bezinning, kan dat een begin zijn een langer durend proces van verandering of aanpassing. In actie komen is het tegendeel van afwachten en passief achterover leunen. Dat geeft zin of betekenis aan ons leven en herstelt ons zelfvertrouwen. Neem de handschoen op want alle goede dingen begonnen ooit met een eerste stap.

JvdB